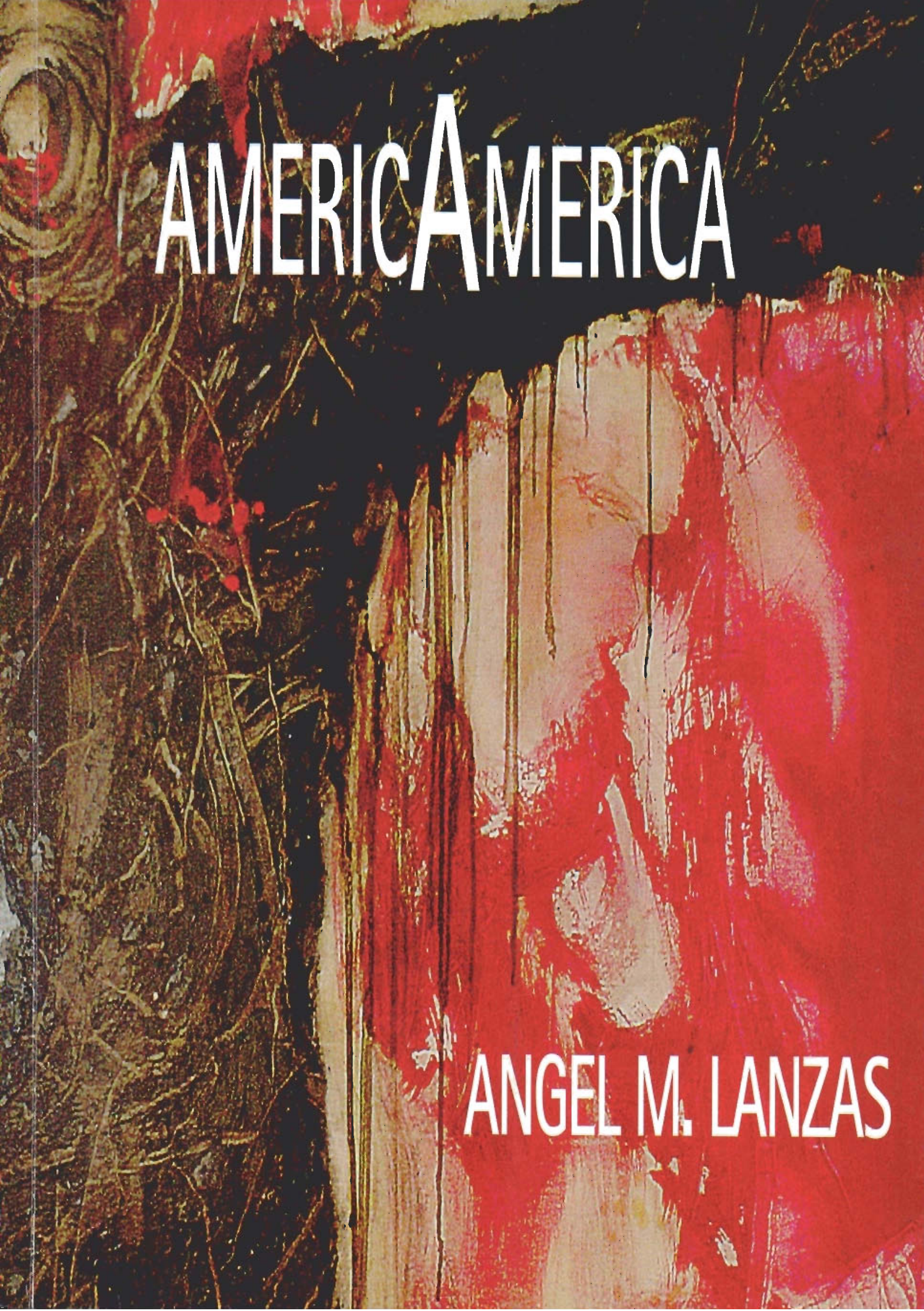

AMERICA AMERICA

ANGEL M. LANZAS

A mis hermanos Paquita
y Pepe con todo mi
carino

Angel M. Lanzas

ANGEL M. LANZAS

Gran 19-IV-009

Àngel Martínez Lanzas és un polifacètic autor de llarga i fecunda trajectòria, que ha protagonitzat multitud d'exposicions individuals i col·lectives. Però malgrat això encara no havia tingut l'oportunitat de presentar la seva obra a les sales de la Torre Vella. La seva intensa activitat i múltiples ocupacions, així com les dificultats per trobar unes dates adequades havien impedit fins ara aquesta cita.

Més enllà dels indubtables valors plàstics que conté la seva obra, resulta prou evident que aquesta exposició que ha titulat amèricaAmèrica, constitueix una singular visió dels Estats Units d'Amèrica i sobretot un homenatge a la figura de Walt Whitman, el gran defensor dels valors democràtics i liberals.

Whitman que va exercir diversos oficis, però poeta per damunt de tot, amb els seus versos narratius dedica un cant a si mateix i exalta la seva passió per la llibertat. És evident que Martínez Lanzas comparteix molts dels valors que inspiraren el gran autor americà del segle XIX, i que amb aquesta mostra, ell reivindica també el seu pensament.

Per això, podeu llegir en el cartell que anuncia la exposició tot un compendi d'aquestes idees: aquell que camina una sola llegua sense amor, camina amortallat cap el seu propi funeral " .

Un pensament que, Martínez Lanzas considera més vigent que mai en una època, un país i , especialment una administració, que ell examina amb ulls molt crítics.

En definitiva una exposició que us recomano molt especialment i que estic segur serà ben rebuda pels múltiples admiradors de l'obra de Martínez Lanzas, per tots els amants de l'art i, en general pel públic que habitualment visita la Torre Vella.

Pere Granados Carrillo
Regidor de Cultura

VERMELL SANG, VERD FULLA

- Reflexions sobre l'exposició " Amèrica, Amèrica", d'Àngel Martínez Lanzas -.

Àngel Martínez Lanzas, pintor coral, abasta universos sencers que no li caben a l'ànima. Ell mateix és d'estructura respectable, i els seus braços s'ageganten més encara per contenir el món que no pot abastar. En una ocasió vaig escriure que la seva energia era còsmica, i ho continua sent. La força del seu art amb prou feines pot ser aturada pels límits dels grans formats.

La matèria plàstica, a les seves mans, se sobreposa en relleus que descobreixen el món. El món de les idees, de les militàncies i dels somnis d'aquesta vida seva que s'arrela en l'etern amb projectes que sempre transcendeixen el visible. Calculo que amb l'obra de tota la seva vida, més els projectes, aquest artista ens mostrarà el conjunt del visible i de l'invisible.

L'artista, i no solament el plàstic, ha de reunir certes condicions per arribar a ser-ho. Entre altres, la primera seria la comunicació. De sentit a sentit, l'artista s'ha de fer entenedor, i l'espectador ha de ser capaç de comprendre. La segona és la de donar veu i cos al temps que s'està vivint. L'artista és notari d'una època, la seva, i així avança i fa que l'art progressi precisament perquè incorpora fets, paraules, projectes, formes amb les que es nodreix. Les que el món li ofereix en el seu mateix instant de vida, contemporani a la seva feina.

Àngel Martínez Lanzas reuneix aquestes condicions. Les seves obres mouen l'espectador, el mouen potser per a l'empatia, la comprensió, l'horror, el goig. La seva pintura comunica, doncs, de sentit a sentit.

Testimoni dels seus dies, Martínez Lanzas els interpreta amb tota la intensitat de què és capaç, i n'és en gran manera. Es commou amb la ferotgia de les destruccions irracionals perpetrades per la brutalitat humana. L'obra de l'artista és el gust obscur del cos esqueixat a causa de poderoses, implacables i inconfessables decisions exercides pels monstres de la guerra. Mutilacions, destruccions, armes; tot fa olor d'horror i de sang. Alguns cossos de pell desfilada recorden els morts de les Danses Macabres del cementiri dels Dominics de Berna: esquelets dansants amb restes viscerals eixuts. El domini cert de la mort sobre els vivents.

"Sempre hi haurà guerres, perquè l'home porta en ell mateix l'instint de destrucció", va respondre Freud a una pregunta d'Einstein, als inicis del nazisme. Aquest és el trist resultat del procés evolutiu "intel·ligent".

El títol "Amèrica, Amèrica", elegit per Àngel Martínez Lanzas, no obstant, conté una idea global, un projecte pacífic que ell reivindica amb tota la seva potència, per sobre del terror i de la devastació. Amb tota la raó es val de l'immens Walt Whitman, s'identifica amb ell precisament perquè el poeta americà (1819-1892) és alhora personificació del món en tota la seva esplendor. Whitman és l'home sencer que també va voler contenir el cosmos, però que va saber descendir al detall d'una fulla d'herba i tenir-la en compte. Així com el gran Durer ens acosta una porció minimalista i perfecta del prat, i després accedeix a les impressionants malenconies al final de les batalles de la seva època, de la mateixa manera Walt Whitman abraça la seva Amèrica, i amb ella pretén abastar tota la humanitat i observar el conjunt i el detall de la creació. El seu, com el de Martínez Lanzas, és un cant a la llibertat.

"¡Espai i temps! Ara comprovo la veritat d'allò que pressentia,/ el que pressentia ajagut a les pastures,/ el que pressentia descansant al meu llit,/ i també caminant per la platja sota les pàl·lides estrelles del matí./ El meu llast i els meus lligams em deixen, els meus colzes reposen sobre l'onatge del mar,/ escalo serralades, els palmells de les meves mans abracen continents,/ camino amb la mirada (...)", escriu Whitman.

Àngel Martínez Lanzas es va despertar un dia i va heretar l'univers. Va veure i viure, i altra vegada com el poeta, " les agonies són les meves mudes de roba, / no pregunto al ferit com està, jo sóc el ferit,/ les meves ferides s'enfosqueixen mentre les miro repenjat al meu bastó,/ sóc el bomber fet bocins, el pit trencat,/ els murs, en la seva caiguda, em sepulten,/ he aspirat calor i fum, escolto la cridòria dels companys (...),/ jec en l'aire de la nit amb la meua camisa roja,/ el silenci que fan és per mi (...)." Va llegir Walt Whitman i heretà les paraules que representaven els seus pensaments. De tal manera, que la sang pastada als seus quadres, la ruïna provocada, la catàstrofe i el brutal instint de qui mata demanen a l'artista pintor ser denunciats. Les víctimes es valen de les seves mans com es van valer de les paraules de Walt Whitman per llançar-les al món. Aquest món que, d'altra banda, no escolta.

En el que podríem considerar la culminació de la pintura d'Àngel Martínez Lanzas, la sublimació a través del dolor, trobem la grandiosa obra titulada "Irak Paradise". És el somni de la pau finalment aconseguida; el refugi agradable sota les palmeres que mouen l'aire tebi; la transparència d'aigües i aus a penes insinuades, com en una ensonyació blava i daurada. Precisament en la petitesa d'un bri d'herba és on troba el seu títol Walt Whitman. I Àngel Martínez Lanzas l'interpreta.

Així tots dos, pintor i poeta, per acabar, fan seu el notable fragment de "Brins d'herba": "M'he adonat que no em cal res més que estar amb els que estimo,/ em basta demorar-me, a horabaixa amb aquells que vull,/ en tinc prou amb sentir de prop la bella carn, la carn que és curiosa, que respira i que estima./ ¿Passar entre la gent i tocar algú, o fregar amb el braç el coll d'un home o d'una dona, això no és molt? / No demano altra alegria, nedo en ella com en el mar./ Hi ha alguna cosa quan s'està vora homes i dones, i mirar-los, i sentir-ne el contacte, l'olor, que és grat a l'ànima,/ totes les coses són grates a l'ànima, però aquesta és la més grata."

OLGA XIRINACS
Escriptora

ROJO SANGRE, VERDE HIERBA

- Reflexiones sobre la exposición "América, América", de Ángel Martínez Lanzas -.

Ángel Martínez Lanzas, pintor coral, abarca universos que no le caben en el alma. Él mismo de estatura respetable, sus brazos se agigantan más todavía para contener el mundo y no puede con él. Escribí en una ocasión que su energía era cósmica, y lo sigue siendo. La fuerza de su arte apenas puede ser detenida por los límites de los grandes formatos.

La materia plástica, en sus manos, se sobrepone en relieves que descubren el mundo. El mundo de las ideas, de las suyas, de sus militancias y sueños, de esta su vida toda que se hunde en lo eterno con proyectos siempre trascendiendo lo visible. Calculo que con la obra de toda su vida, más sus proyectos, este artista nos mostrará el conjunto de lo visible y de lo invisible.

El artista, y no sólo plástico, para serlo debe reunir ciertas condiciones. Entre otras, la primera sería la comunicación. De sentido a sentido, el artista debe dar a entender, y el espectador debe ser capaz de comprender. La segunda es la de dar voz y cuerpo al tiempo en el que se vive. Notario de una época, la suya, el artista avanza y hace progresar el arte precisamente porque incorpora hechos, palabras, proyectos, formas de las que se alimenta. De las que el mundo le ofrece en su mismo instante de vida, contemporáneo a su trabajo.

Ángel Martínez Lanzas reúne estas condiciones. Sus obras mueven al espectador, y lo mueven quizás para la empatía, la comprensión, el horror, el gozo. Su pintura comunica, pues, de sentido a sentido.

Testigo de sus días, Martínez Lanzas los plasma con toda la intensidad de que es capaz, y lo es en gran manera. Se conmueve con la ferocidad de las destrucciones irracionales llevadas a cabo por la brutalidad humana. La obra del artista es el gusto oscuro del cuerpo desgarrado a causa de poderosas, implacables e inconfesables decisiones ejercidas por los monstruos de la guerra. Mutilaciones, devastaciones, armas; se huelen la sangre y el terror. Ciertos cuerpos de piel deshilachada recuerdan a los muertos de las Danzas Macabras del cementerio de los Dominicos de Berna: esqueletos danzantes con los restos del pellejo desflecado. El dominio certero de la muerte sobre los vivos.

"Guerras las habrá siempre, porque el hombre lleva en sí mismo el instinto de destrucción", contestó Freud a una pregunta de Einstein, en los albores del nazismo. Ese es el triste resultado del proceso evolutivo "inteligente".

El título "América, América" elegido por Ángel Martínez Lanzas, no obstante, contiene para él una idea envolvente, un proyecto pacífico que reivindica con toda su potencia, por encima del espanto y la exterminación. Con toda razón se vale del inmenso Walt Whitman, con él se identifica precisamente porque el poeta americano (1819-1892) es a su vez personificación del mundo en todo su esplendor. Whitman es el hombre entero que quiso también contener el cosmos, pero que supo descender al detalle de una hoja de hierba a tener en cuenta. Así como el gran Durero nos acerca una porción minimalista y perfecta del prado, y luego accede a sus impresionantes melancolías tras las batallas de su época, de igual modo Walt Whitman abraza su América, y en ella pretende abarcar a toda la humanidad y observar el conjunto y el detalle de la creación. El suyo, como el de Martínez Lanzas, es un canto a la libertad

"¡Espacio y tiempo! Ahora compruebo que es verdad todo lo que presentía, / lo que presentía al estar tirado en el pasto, / lo que presentía al descansar en mi cama, / y también al caminar por la playa bajo las tenues estrellas de la mañana. / Mi lastre y mis amarras me dejan, mis codos se apoyan sobre los oleajes del mar, / escalo cordilleras, las palmas de mis manos abarcan continentes, / camino con la vista (...)", escribe Whitman.

Ángel Martínez Lanzas despertó un día y heredó el universo. Vio y vivió, y otra vez como el poeta, "las agonías son mis mudas de ropa, / no pregunto al herido cómo se siente, soy el herido, / mis heridas se oscurecen mientras las miro apoyado en mi bastón, / soy el bombero hecho pedazos, roto el esternón, / los muros me sepultan en su caída, / aspiré calor y humo, oí la gritería de mis compañeros (...)/ yazgo en el aire de la noche con mi camisa roja, / el silencio que guardan es por mí (...)". Leyó a Walt Whitman y heredó también las palabras que representaban sus pensamientos. De tal manera, que la sangre en sus cuadros plasmada, la ruina provocada, la destrucción y el fiero instinto de quien mata piden al artista pintor ser denunciados. Las víctimas se valen de sus manos, como se valieron de las palabras de Walt Whitman para ser lanzadas al mundo. Mundo que, por otra parte, no escucha.

En lo que podríamos considerar la culminación de la pintura de Ángel Martínez Lanzas, la sublimación a través del dolor, está la hermosa pintura titulada "Irak Paradise". Es el sueño de la paz conseguida; el refugio agradable bajo las palmeras que baten el aire tibio; la transparencia de aguas y aves casi insinuadas, como en un ensueño azul y dorado. Precisamente en la pequeñez de una hoja de hierba es donde busca su título Walt Whitman. Y Ángel Martínez Lanzas lo interpreta.

Así los dos, pintor y poeta, hacen suyo, para terminar, el hermoso fragmento contenido en "Hojas de hierba": "Me he dado cuenta de que basta estar con los que uno quiere, / me basta demorarme al atardecer con aquellos que quiero, / me basta sentir cerca la hermosa carne, la carne que es curiosa, que respira y que ama. / ¿Pasar entre la gente y tocar alguno, o rozar con el brazo el cuello de un hombre o de una mujer, no es esto mucho? / No pido otra alegría, nado en ella como en el mar. / Hay algo en estar cerca de hombres y de mujeres y de mirarlos, y en su contacto y en su olor, que es grato al alma, / todas las cosas son gratas al alma, pero esta es la más grata."

OLGA XIRINACS
Escritora.

Ricardo Burch Bouffard

ANGEL M. LANZAS

ÀNGEL MARTÍNEZ LANZAS

Va néixer a Baeza (Jaén) el 26 de març de 1934.

Autodidacta.

- Accésit Salón de Pintura Plasencia-Càceres, obra "Puente nuevo", als 18 anys.
- Exposicions informals a París, any 1960.
- Exposició individual al Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Tarragona, any 1973.
- Seleccionat a la Biennal d'Art Premi Tapiró de Pintura, any 1974.
- Seleccionat a la Biennal d'Art XXI Premi Tapiró de Pintura, any 1976.
- Seleccionat Medalla Gimeno de Pintura, Tortosa, 1985.
- Seleccionat a la Biennal d'Art XXV Premi Tapiró de Pintura, any 1985; membres de tribunal: Alfaro i Hernández Pijoan.
- Seleccionat a la I Biennal de Pintura Joan Baptista Plana a Tarragona, maig 1986; membre del Tribunal: Ceferino Olivé.
- Seleccionat a la IV Biennal de Pintura Ciutat de Manresa, maig 1987, medalla de bronze; membres del tribunal: Tharrats i Subirachs.
- Seleccionat al Certamen de Dibuix Josep Marqués i Izard de Terrassa, Campionat Europeu d'Hoquei, juny 1987.
- Exposició individual a Tarragona, desembre 1987, Palau de l'Antic Ajuntament, organitzat per l'Ajuntament de Tarragona.
- Exposició col·lectiva "Tarragona turística i monumental", organitzada pel S.I.T. en el Palau de l'Antic Ajuntament, gener 1988.
- Seleccionat a la II Biennal de Pintura Joan Baptista Plana a Tarragona, maig 1988.
- Exposició "Primera col·lectiva d'estiu", Galeria d'Art Josep Panadès, juny 1988, a Tarragona.
- Exposició col·lectiva al Moll de Costa de Tarragona, centenari de la fundació de la Unió General de Treballadors, (UGT), agost 1988.
- Exposició individual de pintures i dibuixos, octubre 1988, al Palau Grosloot, antic Ajuntament d'Orleans, organitzat per l'Ajuntament d'Orleans.
- Exposició col·lectiva Galeria d'Art Madelaine Fraquet, gener 1989, a Orleans.
- Exposició al Palau Municipal de Tarragona, setembre de 1989, organitzada per l'Ateneu de Tarragona.
- Exposició individual de pintures i dibuixos, desembre 89-gener 90, al Palau de la Diputació de Tarragona.
- Exposició col·lectiva, setembre 1990. Sala Ateneu de Tarragona.
- Exposició a la URSS.
- Moscou, Casa del Poble, carrer Solianka.
- Novosibirsk (Siberia); Galeria Nacional de Pintura, desembre 1990-gener 1991.
- Tomsk-Siberia. Gener-febrer 1991.
- Kirow-Ucraïna. Febrer-març 1991. Museu de Belles Arts.
- Moscou. Març 1991.
- Leningrad, l'Emiratge. Abril 1991.
- Exposició individual i conferència a l'Ateneu de Tarragona. Maig 1991.
- Exposició col·lectiva a l'Ateneu de Tarragona. Maig 1991.
- 11 dibuixos per al llibre De Profunds del poeta Juan José Ruíz Cuevas, desembre 1991.
- Exposició individual 1ª. Mostra i conferència a l'Escola d'Art de Tarragona. Maig 1992.
- Il·l exposició individual a Tarragona, juny 1992. Palau de l'Antic Ajuntament, organitzat per l'Ajuntament de Tarragona.

- Artista invitat en la I Mostra Internacional de Mail Art Reciclat a les Voltes del Pallol, organitzat per l'Ajuntament de Tarragona. Juliol 1992.
- Exposició individual al Castell de Vilafortuny (Cambrils), gener 1993.
- Exposició individual a l'Ajuntament de Cambrils, març 1993.
- Mostra d'Art Postal, a l'Antic Ajuntament: Bòsnia i Hercegovina, març 1994.
- Exposició col·lectiva "Pro Cuba" Fortí de la Reina de Tarragona, agost 1995.
- Exposició individual de diapositives al Centre Penitenciari de Tarragona, setembre 1995.
- Exposició col·lectiva "Lliga contra el Càncer" al Palou de la Diputació de Tarragona, desembre 1995.
- Exposició col·lectiva Associació d'Artistes Catalans i Iberoamericans. Biblioteca municipal de Vila-seca, Tarragona, desembre 1995.
- Exposició col·lectiva de pintors de Reus i Tarragona a l'Ateneu de Tarragona, maig 1996.
- Exposició permanent a la Galeria Virtual d'Internet: <http://www.fut.es/VARTIFEX>.
- Exposició individual a la Sala Gòtica de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), Fundació Pública de la Diputació de Lleida, octubre 1996.
- Exposició individual al Palau Bofarull de Reus de la Diputació de Tarragona, febrer 1997.
- Exposició individual i conferència. Casino de Tarragona, març 1997.
- Exposició "36 pintors de la Certanya BC'97). Mostra d'Art Bellver de Cerdanya, maig 1997.
- Exposició individual a la Galeria Saint Simó de Toulouse, juny 1997.
- Cessió del quadre "Coprofagia negra" a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, juny 1998.
- Encàrrec de l'Ajuntament de Tarragona de deu quadres de gran format sobre temes de Tarragona, juny 1998.
- Exposició individual al Pretori (Museu d'Història de Tarragona), "La mirada de la Ciutat", juny 2000.
- Exposició individual al T-4 Port de Tarragona, "Amèrica DESEMBRE DE 2004"

OBRES

Fons d'art de l'Ajuntament de Tarragona.
 Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Tarragona.
 Casa de Tarragona a Orleans.
 Pinacoteca de l'Ajuntament d'Orleans.
 Col·leccions diverses de particulars a Espanya i a França.
 Obres Fundació Jeanne d'Arc. Orleans.
 Obres al fons cultural de la Unió General de Treballadors (UGT).
 Museu d'Art Modern de Tarragona.
 Excm. Diputació de Tarragona.
 Museu de Belles Arts d'Orleans.
 Ateneu Tarragona.
 Col·lecció BMW-Busquets, Tarragona.
 Galeria Nacional de Pintura Novosibirsk (sibèria)URSS.
 Galeria d'Art Casa del Poble de Moscou, carrer Solianka.
 Pinacoteca del Col·legi Oficial d'Arquitectes Tècnics de Tarragona.
 Museu de l'Ermitage, Leningrad. Cites de crítics soviètics.
 Pinacoteca Diputació de Lleida.
 Fons d'Art Casino-Tarragona.
 Fons d'Art de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona.

Museu d'Història de Tarragona.
 Hospital de Sta. Tecla de Tarragona
 Hospital Clinic de Barcelona
 Excmo Ajuntament de Plasencia.

VIDEOGRAFIA

Reportatge en vídeo de l'exposició al Palau de Grosslot, Orleans, Televisió Frnacesa. Canal j i Centre (TVF 1 i TVF 2).
Reportatge en vídeo d'exposicions a Moscou, Novosibirsk (Sibèria), Tomsk (Sibèria), Kirow (Ucraïna), L'Ermitage (Leningrad), TV-URSS, Canal Central Moscou "TSN", TV Novos, Programa "Panorama", Televisió Siberiana, TVS i TV Kirow.
Estudi de l'obra a la Facultat de Filosofia i Lletres de Tarragona.
Reportatge en vídeo Exposició Centre Penitenciari de Tarragona.
Reportatge en vídeo TV Toulouse (entrevista).
Reportatge en vídeo TV Tarragona
Reportatge en vídeo TV Reus

REPORTATGES DE PREMSA

Catalunya Sud.
Diari de Tarragona.
Nou Diari.
Set Dies.
Espineta.
Vivre Orleans.
Claxon.
La nouvelle republique du centre (Orleans).
La republique du centre.
La nouvelle d'Orleans (Orleans).
Gasete de Kirow (Ucraïna-URSS).
Vecherniy Novosibirsk (Sibèria URSS).
Sovetscasya Sibiri (Sibèria URSS).
Mololost Sibiri (Sibèria URSS)
Sibisscaya Gasete (Sibèria URSS).
Diari la Mañana de Lleida.
Diari El Segre de Lleida.
L'Art La revista de les Arts a Tarragona.
La dépêche du midi-Grand Toulouse.
Toulouse by Night Magazine.
Gazette des Tribuneaux du Midi- França
El Punt de Tarragona

REPORTATGES RÀDIO

Ràdio Fòrum Tarragona.
Ràdio Nacional d'Espanya- Tarragona.
Cope
Onda Cero.
Orleans Ràdio.
Ràdio Rirow (Ucraïna-URSS).
Ràdio Novosibirsk (Sibèria-URSS)
Ser-Lleida.
Ràdio Toulouse (França).
Ser-Tarragona

COMENTARIS

MARTÍNEZ LANZAS I LA FRONTERA DELS MITES

"Entrar en el món de l'Àngel Martínez-Lanzas és una invitació a les exploracions profundes de l'univers personal. No per mostrar-me l'aspecte feliç i autosuficient. No per il·luminar-lo amb una contemplació beata. La plàstica de Martínez-Lanzas revela l'ombra, subratlla el claroscuro i provoca la reacció.

L'agressió en pintura ens remet a les obres de Maurice Vlaminch quan diu: faig en pintura el que no he pogut fer amb una bomba."

Olga Xirinacs.

Esriptora. Novembre 1989.

"La seva obra està impregnada d'un alt misticisme que el duu no a la salvació personal sinó a la col·lectiva. Poques vegades hem pogut veure reflectida amb major pietat la violació de l'home de manera més decisiva que en les seves "Laceracions" en el seus "Túmulos".

Francesc Miralles

Historiador i crític d'art. Juny 1992.

LAS "FLORES DEL MAL"

"La historia, el tema, es siempre una obsesión. El hombre pudo haber sido, debería ser, puede que llegue a ...; ahora sin embargo sólo es un fantasma de si mismo, una ruina desesperada. Los agentes de este mal son como no podría ser menos, otros aparecidos: los poderes fácticos, la propia animalidad la decrepitud física. Por la redención a penas queda sexo la compañía de los iguales y la complicidad con el artista."

Carlos Mas

Profesor de Historia del Arte. Noviembre 1989.

"Ha cregut, l'artista, en un cert tombant de la seva evolució, que l'expressionisme, al cap i a la fi, concedia base més sòlida per a la fidelitat, per a l'assoliment d'allò que ell creu la justificació de l'obra d'art per al seu objectiu solidari."

Josep A. Baixeras.

Esriptor i ExSenador. Novembre 1987

"La influencia de sus obras es muy grande, lo que hace comprender que existe en sus cuadros una proporción armónica entre la idea, la imagen, la composición y la opinión propia e individual del tema".

Yuri Vorobiev.

Director de la Galería Nacional de Pintura de Novosibirsk (Sibèrica-URSS)

Junio 1991.

"Angel Martínez Lanzas met l'art à la portée du slogan. Sa peinture fait actuellement trembler les vieux murs de l'Hotel Groslo".

Y.M. (La Nouvelle Republique du Centre-Ouest-Oct. 1988)

"... partout emerge cette enorme force expressive ou il sait unir dans un tenebrisme reiteré, un mélange de sarcasme de tendresse".

S.U. (La Republique de Centre- Oct. 1988)

"Amb tot, d'aquest artista internacional afincat al Tarragonès, jo voldria destacar la seva capacitat de comunicar, de contribuir a fer de l'art un llenguatge comprensible i directe."

Joan M. Pujals i Vallvè.

Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Juliol 1996.

"Ara tenim de nou el goig de veure i d'admirar l'obra d'aquest artista que ha deixat arreu del món empremtes d'una feina ben feta i amb voluntat de permanència. Estic segur que la seva capacitat de síntesi sobre la vida moderna ens ajudarà també a nosaltres a fixar amb més atenció les imatges d'una societat canviant, que evoluciona, que s'interroga que s'ha de mantenir sempre sobre un guiatge de comprensió i de tolerància per poder gaudir, amb plenitud, de la vida i de l'art. I en aquest sentit l'obra de Lanzas ens ajuda, i molt."

Josep Mariné i Grau

President de la Diputació de Tarragona

6 de febrer 1997

"Au travers d'un technique parfaitement maîtrisée, un cri sus la condition humaine et ses souffrances, une personnalité hors du commun"

Jean Pierre Boutevin de Toulouse By Nigt Magazine

Juny 1997

"Les "Lacerations" representent de façon plastique la violation des Droits de l'Homme. Ces "cris", poussés contre le barbarie, son servis par una technique impecablement maitresée"

A.H. (a Depeche du midi-Grand Toulouse) 13 juny 1997

" De Kafka aux lacérations: "Lemostrueux du quotidien" Dire que la vision du monde l'Angel Martínez Lanzas est idyllique, le terme ne serati pas très approprié. Cest artiste andalou, catalan de coeur, au regard de braise, à la gentillesse chameusé, a une démarche très particulière, où la vie, l'amour, la femme, les animaux, la religion et surtout la mor, sont perpétuellement présents. On ne peut cependant rester insensible aux oeuvres qui nous ont données d'admirer".

Hélène Rouse- Rivere Gazette des Tribunaux du midi.

4 Juillet 1997.

"Como Kafka Ángel Martínez Lanzas tiene una doble condición: la de creador y la de funcionario... De alguna manera nuestro pintor es una alma gemela del escritor checo al que a menudo rinde homenaje. Aunque Tarragona no es Praga y la vuelta del siglo que vivimos dista mucho de principios del siglo XX. Digámoslo de una vez Ángel Martínez Lanzas comparte la visión existencialista del universo con Kafka...".

Joan Miquel Nadal

Alcalde de Tarragona

Maig 2000

"... durant anys ha escrit una les planes mes commovedores, colpidores, tendres, sobre la violació de la vida... Ell ha pintat algunes de les obres mes humanes, sentides, tristes de la historia de la pintura catalana"

Francesc Miralles
Historiador i crític d'art
Maig 2000

"Àngel Martínez Lanzas és un pintor acostumat a batallar amb els codis desconeguts... La seva pintura no s'ha quedat mai aclafada en la comoditat..."

Jordi Cervera
Escriptor
Maig 2000

"... un dia un missatger desconegut que un genesser del sud presentava en una galeria d'art la seva anima clavada en les teles d'una exposició"

Joan Claret
Sociòleg. Ex Vicerector Universitat de Toulouse. President del Casal de Toulouse del Llenguadoc.
Maig 2000

Antoni Tàpies

14

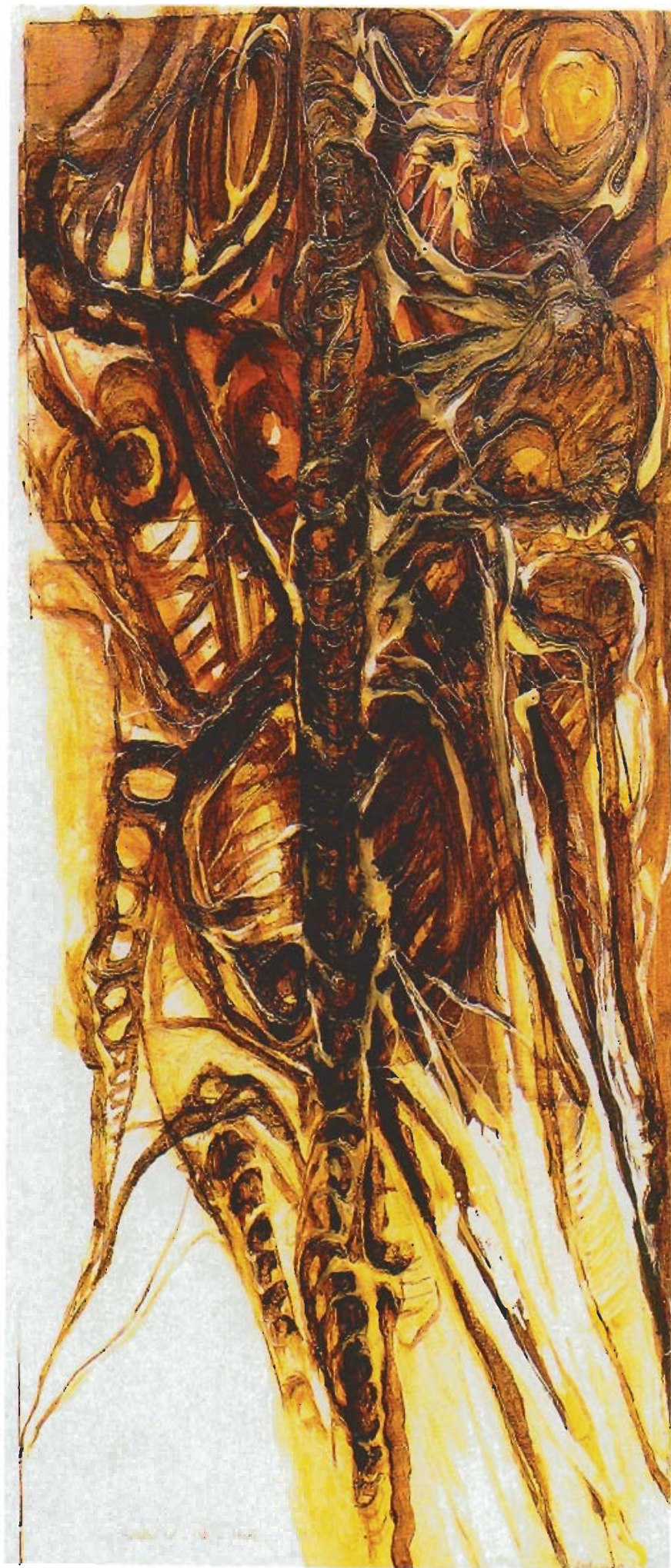
Requiem per una felatio 53 x 70 cm. t.m. s/paper

Apocalipsis I
114 x 195 cm.
t.m. s/tela

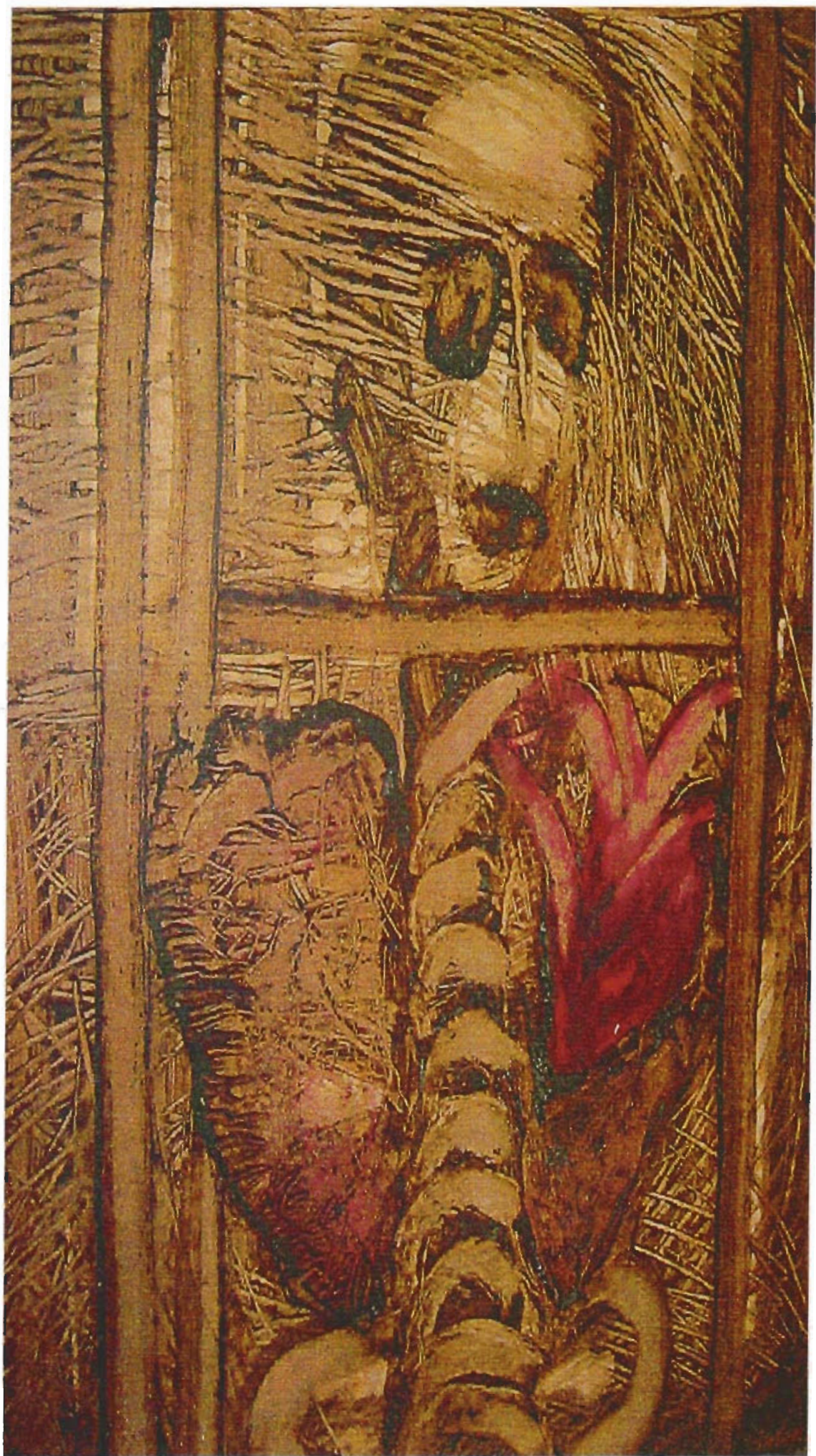

L'estandard del gos
64 x 95 cm.
t.m. s/paper

Apocalipsis II
114 x 195 cm.
t.m. s/tela

Victimes
50 x 63 cm.
t.m. s/paper

La pell
50 x 70 cm.
t.m. s/tela

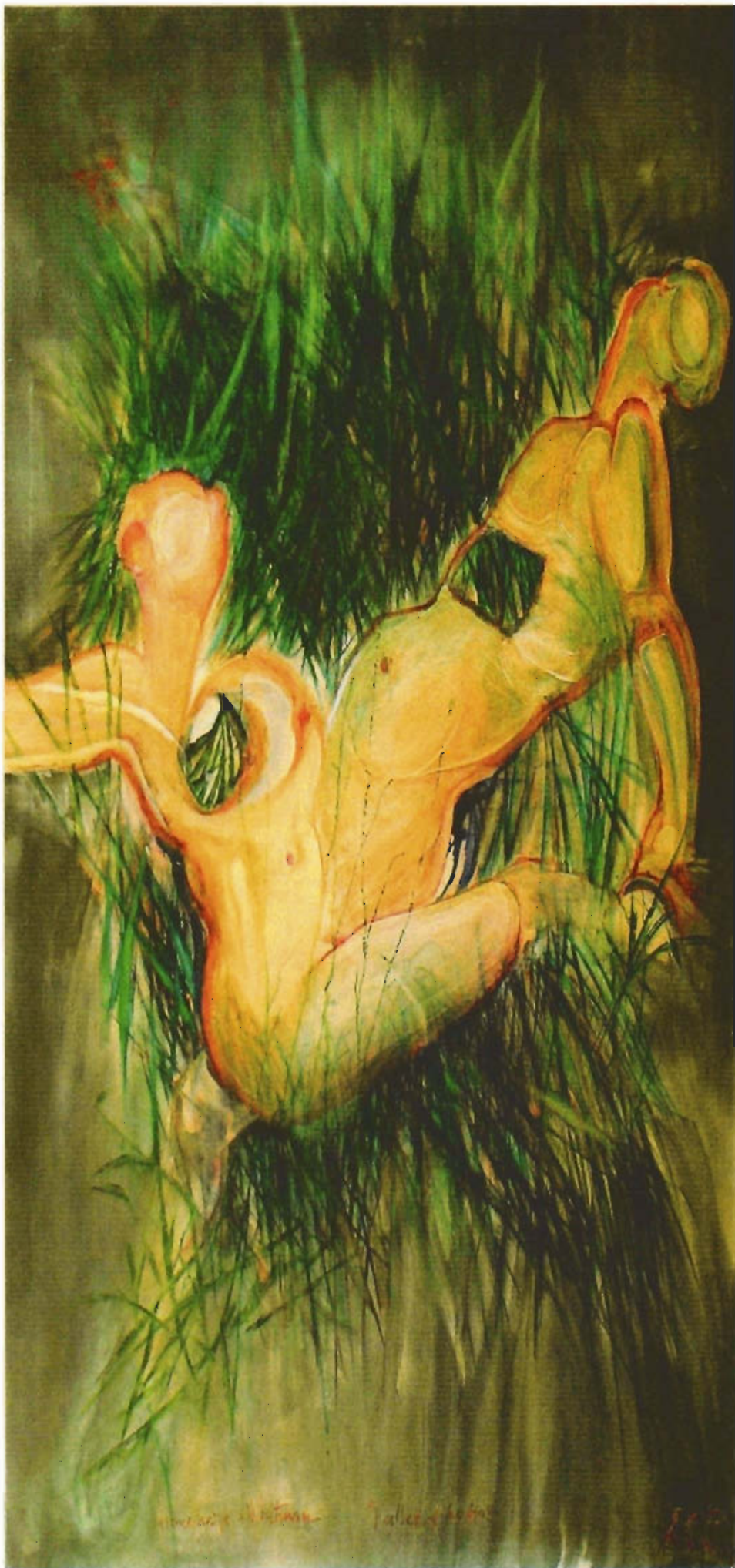
Irak paradisi
130 x 195 cm.
t.m. s/tela

Dona afgana amb nen
58 x 88 cm.
t.m. s/paper

Tambors de guerra
60 x 131 cm.
t.m. s/tela

Hojas de Hierba
Homenatge a Walt Whitman
130 x 195 cm.
t.m. s/tela

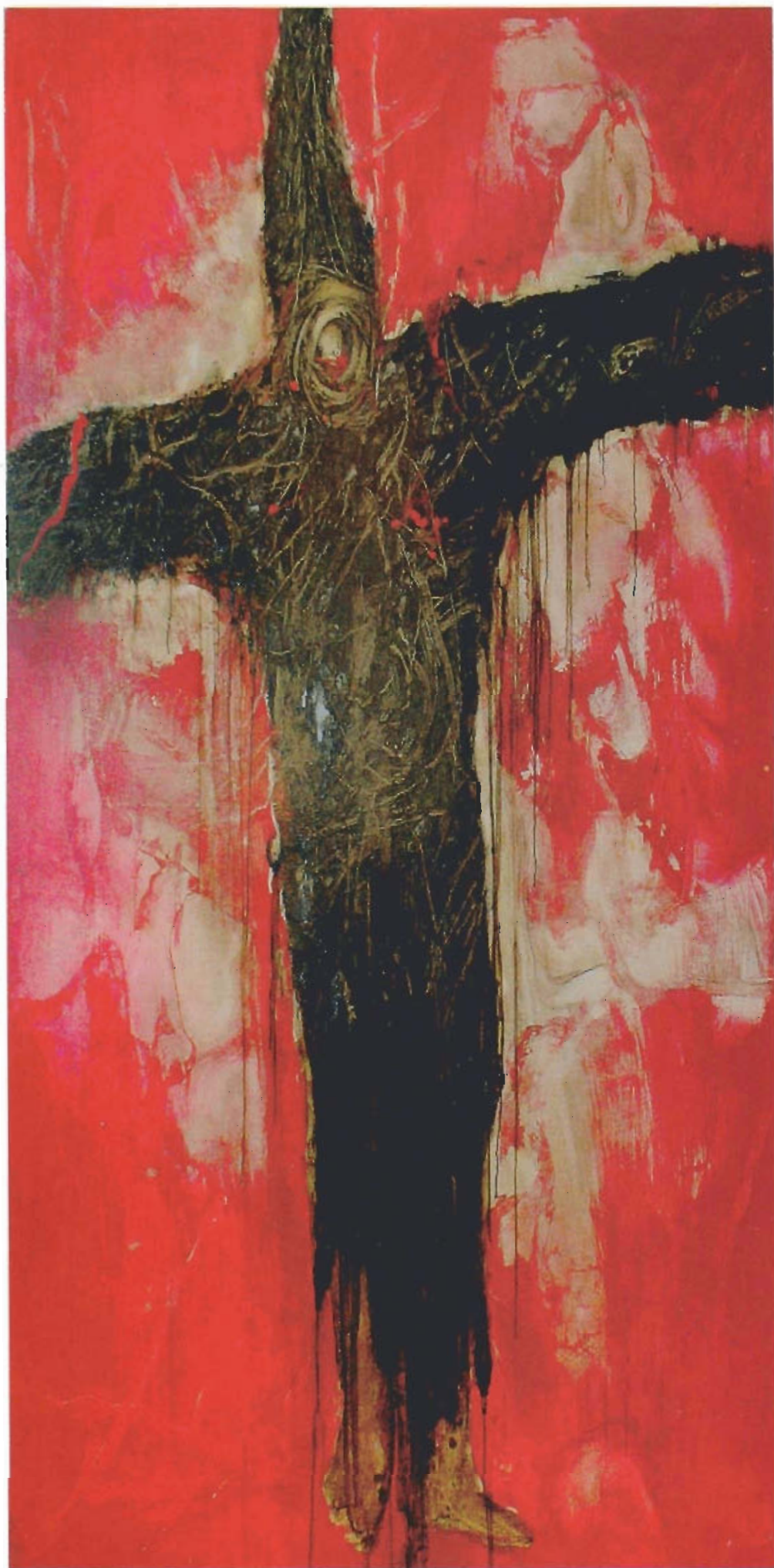
Vomit
58 x 88 cm.
t.m. s/paper

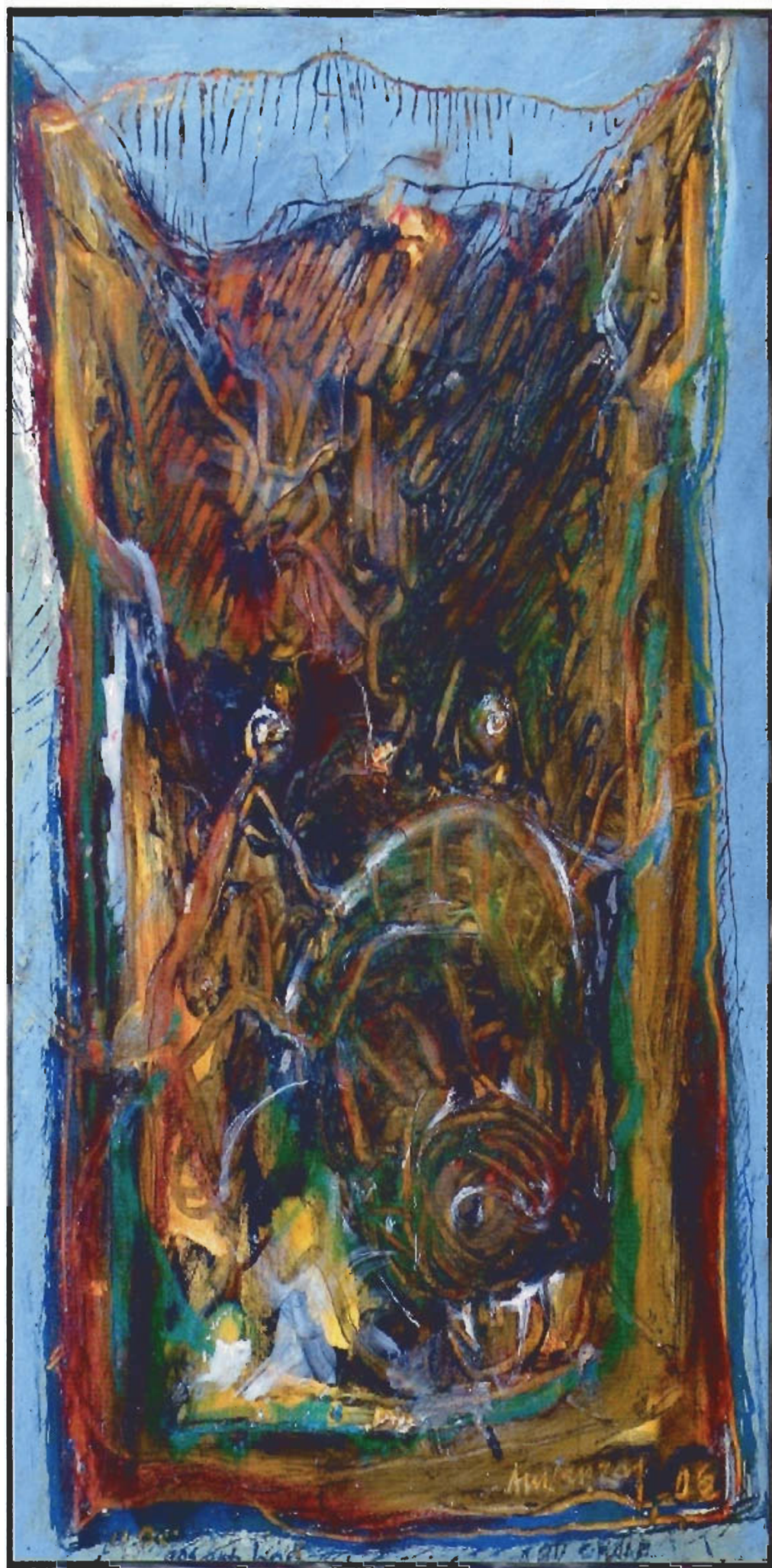
El sol plora sobre Bagdad
130 x 195 cm.
t.m. s/tela

Nen afgà, nen america
58 x 88 cm.
t.m. s/paper

Abu Graib
130 x 195 cm.
t.m. s/tela

Gos amb bos
33 x 46 cm.
t.m. s/tela

Producció:
Ajuntament de Salou
Regidoria de Cultura

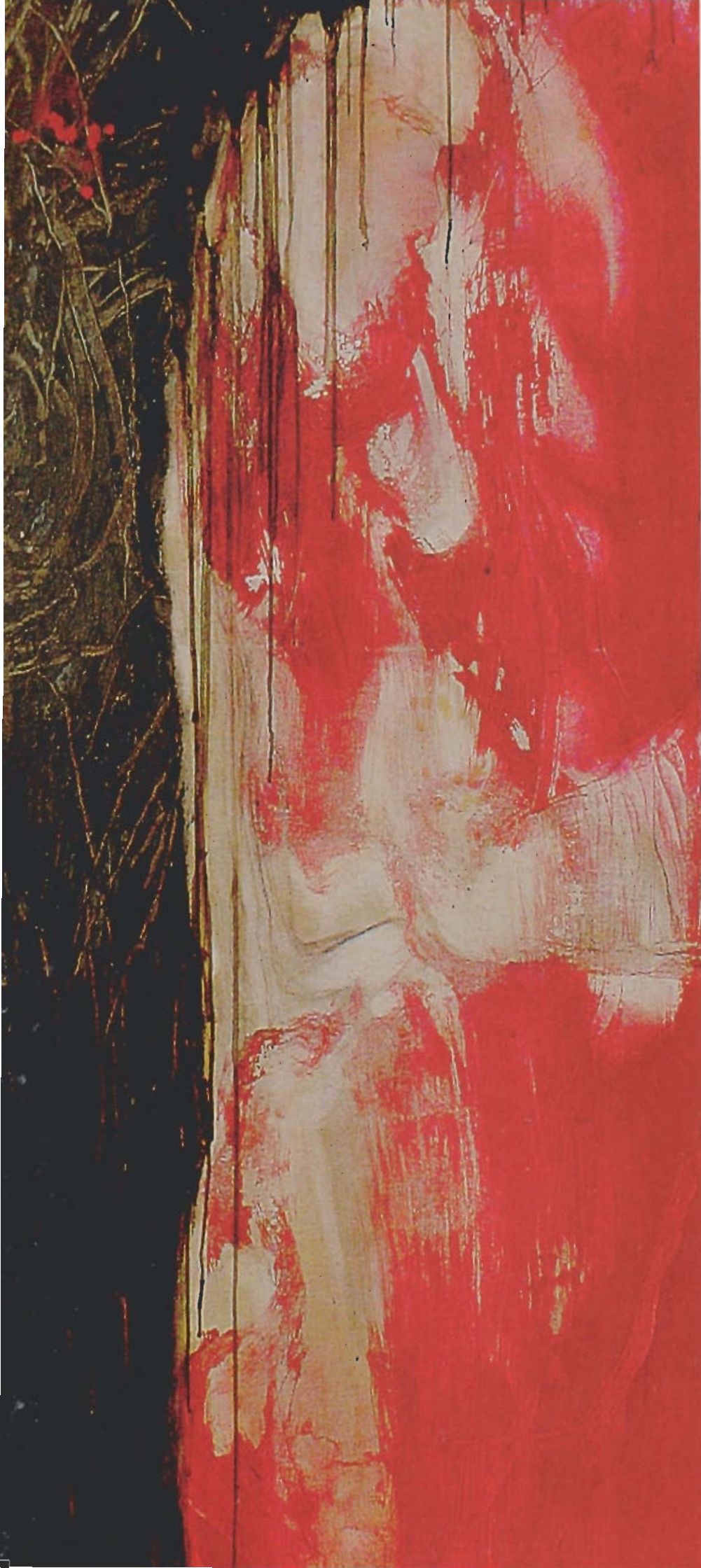
Coordinació:
Josep Maria Guinovart i Grau

Fotografies:
Enric Leor
Ricardo Burch Bouffard

Edita:
Ajuntament de Salou
Regidoria de Cultura

Impremta:
Arts Gràfiques Saragossa, S.L.

AJUNTAMENT DE SALOU
Regidoria de Cultura

*Torre vella
Centre cultural
Salou*